Najvyšší súd
Slovesnkej republiky

3 Sž 4/2007

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Kolárska 6, P.O.Box 155,
810 00 Bratislava 1
13 -07- 2007
Podacie číslo: 3787
Číslo spisu:
Prílohy/listy:
Vybavuje:

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumana a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci navrhovateľa **Radio, a.s.** so sídlom v Bratislave, Prešovská č. 39, právne zastúpeného JUDr. Dušanom Repákom, advokátom v Bratislave, Krížna č. 47, proti odporcovi **Rada pre vysielanie a retransmisiu** so sídlom v Bratislave, Nám. SNP č. 12, o opravnom prostriedku – odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu č. RP/335/2006 zo dňa 17.10.2006 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu č. RP/335/2006 zo dňa 17.10.2006, **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím odporca vyslovil, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods.1 zák.č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii v znení neskorších zmien a doplnkov tým, že dňa 29.3.2006 o cca 24:00 hod odvysielal program K-FUN, ktorý mohol narušiť fyzický psychický alebo morálny vývin maloletých, za čo mu odporca uložil podľa § 64 ods. 1, písm. d/ zák.č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu, určenú podľa § 67 ods.5, písm. c/ zák.č. 308/2000 Z.z. vo výške 300 000 Sk.

Odporca v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že programy vyšpecifikované v § 20 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. nesmie vysielateľ vysielať **vôbec**, t.j. je povinný zabezpečiť, aby takéto programy neboli zaradené do programovej skladby. Programy podľa § 20 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. sú také, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a sú za hranicou všeobecnej akceptovateľnosti spoločnosťou. Ich výpočet v ust. § 20 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. je demonštratívny. Program „K-FUN" je erotický program. Rada konštatovala, že sexuálne správanie v predmetnom programe je prezentované

vo forme, ktoré ho redukuje len na pudovosť, prezentovanú bez akýchkoľvek citov a to všetko s vysokým stupňom oplzlosti a vulgárnosti. Väčšina odvysielaných výrokov oplzlým spôsobom vykresľovala sexuálne praktiky. Rada konštatovala, že program nedôstojným spôsobom spracovania zachádza za hranicu dobrého vkusu a môže narušiť psychický, fyzický alebo morálny vývin maloletých. V odôvodnení rozhodnutia sa nachádza i záznam predmetných výrokov. Účastník konania sa porušenia rovnakej povinnosti v rovnakom type programu (K-FUN) už dopustil. Doposiaľ bol za porušenie tejto povinnosti sankcionovaný rozhodnutiami č. RP/241/2005 pokutou vo výške 100 000 Sk, RP/631/2006 – pokutou vo výške 200 000Sk (tieto rozhodnutia nenadobudli do dňa prijatia rozhodnutia o porušení ust. § 20 ods.1 zák. č. 308/2000 Z.z. vyššie uvedeným programom právoplatnosť) a právoplatným rozhodnutím č. RP/632/2006 bola účastníkovi konania za porušenie cit. ustanovenia uložená pokuta vo výške 300 000 Sk.

Proti tomuto rozhodnutiu odporcu navrhovateľ podal podľa § 64 ods. 5 zák.č. 308/2000 Z.z. v spojení s § 250l ods.1 O.s.p. včas odvolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Navrhoval, aby súd napadnuté rozhodnutie odporcu v celom rozsahu zrušil. Uviedol, že vychádzajúc zo zákonnej úpravy ust. § 20 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii program K – FUN v žiadnom prípade nemožno označiť ako pornografický, alebo program obsahujúci pornografiu, nakoľko tieto dva termíny sa i v zmysle oficiálneho slovníka Slovenskej akadémie vied jednoznačne spájajú len s vizuálnym zobrazovaním (napr. film, fotografia, literatúra), t.j. k takejto forme prezentácie zo strany navrhovateľa nemohlo dôjsť k naplneniu znakov konania uvedených v ust. § 20 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii. Program bol odvysielaný v čase od 24.00 do 2.00 hod, teda v období, kedy je vysielateľ oprávnený vysielať aj programy, ktoré by svojim obsahom mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých. Navrhovateľ odvysielaný program považuje maximálne za program balansujúci na hranici neohrozujúcej a ohrozujúcej fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, uvedomuje si, že ojedinelí, konzervatívne zmýšľajúci jedinci v spoločnosti ho za takýto môžu považovať. Z vysielacieho času programu K-FUN je zrejmé, že tento bol určený úzkemu okruhu poslucháčov s opakovaným upozornením na prípadné ohrozenie a nevhodnosť programu pre osoby mladšie ako 18 rokov. Posúdenie možného dopadu na fyzický , psychický a morálny vývin výlučne zo strany odporcu ako i posúdenie jeho prípadného ohrozenia či narušenia nie je nemôže byť bez ďalšieho jedinou skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala konštatovanie porušenia § 20 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii. V snahe maximálneho zobjektívnenia je pri posudzovaní tejto skutočnosti podľa názoru navrhovateľa nevyhnutné vychádzať aj z názoru osoby odborne zdatnej v danej oblasti (znalca), pričom takýmto posudkom alebo vyjadrením odporca porušenie pri vydávaní rozhodnutia nedisponoval. Určenie všeobecných hraníc morálnosti, slušnosti a vkusu s poukazom na všetky uvedené skutočnosti v kontexte zachovania slobody prejavu a zákazu cenzúry garantovaných Ústavou Slovenskej republiky, nemôže byť určované len subjektívnym názorom deviatich členov odporcu.

Odporca vo vyjadrení zo dňa 16.2.2007 k odvolaniu navrhovateľa žiadal, aby najvyšší súd podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil napadnuté rozhodnutie odporcu. Uviedol, že výpočet programových obsahov uvedených v ust. § 20 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. je demonštratívny. Programy, ktoré môžu narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, nie sú len také, ktoré obsahujú

pornografiu alebo hrubé, neodôvodnená násilie. Naviac odporca v napadnutom rozhodnutí uloženie sankcie ani neodôvodňuje tvrdením, že predmetný program K-FUN obsahoval prvky pornografie alebo hrubého neodôvodneného násilia. Odporca súhlasí s tvrdením navrhovateľa, že bol v čase od 24.00 hod. do 2.00 hod. oprávnený vysielať aj programy, ktoré by svojím obsahom mohli ohroziť psychický alebo morálny vývin maloletých. Z výroku napadnutého rozhodnutia je však zrejmé, že odporca uložil navrhovateľovi pokutu za porušenie ust. § 20 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. za to, že predmetný program bol svojím obsahom spôsobilý **narušiť** fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých. Programy uvedené v § 20 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. nesmú byť do vysielacej štruktúry zaradené vôbec.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2, písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 64 ods. 5 zák.č. 308/2000 Z.z o vysielaní a retransmsii v znení neskorších zmien a doplnkov po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu odporcu dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie a postup odporcu sú v súlade so zákonom.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii v znení neskorších zmien a doplnkov vysielateľ je povinný zabezpečiť, aby sa nevysielali programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré môžu ***narušiť*** *fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých,* ***najmä také****, ktoré obsahujú pornografiu alebo hrubé, neodôvodnené násilie.*

Najvyšší súd zistil, že zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporcu bola namietaná v súvislosti s výkladom a aplikáciou ust. § 20 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii odporcom na obsah programu K-FUN odvysielaného dňa 29.3.2006 o cca 24.00 hod.

Najvyšší súd konštatuje, že uvedené ust. § 20 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii je demonštratívne vymedzenou právnou normou. Vzhľadom na to sa pri aplikácii uvedeného ustanovenia používa správa úvaha v tom, či odvysielaný program kvalitatívne možno priradiť k niektorému z demonštratívne vymedzených zakázaných obsahov programov v citovanom ustanovení. V danom prípade je rozhodujúce aký vnem (predstavu) obsah programu spôsobilý zanechať v poslucháčovi. Pokiaľ je obsah rozhlasového programu schopný vyvolať poslucháčovi rovnaký respektíve porovnateľný vnem ako vizuálne odvysielaná pornografia potom spadá pod demonštratívne vymedzenie ustanovenia § 20 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii.

Najvyšší súd poukazuje na to, že skutkový stav – obsah odvysielaného programu je medzi účastníkmi nesporný, je zaznamenaný a odporca z neho v odôvodnení napadnutého rozhodnutia citoval tie časti, ktoré považuje za dotknuté ustanovením § 20 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii. Najvyšší súd preto nepovažoval za potrebné v odôvodnení rozsudku opätovne citovať dotknuté časti programu. Spor medzi účastníkmi o zákonnosť aplikácie ust. § 20 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii spočíva vo vyhodnotení, či predmetné citované časti programu kvalitatívne a svojou intenzitou napĺňajú zákonné znaky ust. § 20 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii.

Podľa § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Ide o mieru etického hodnotenia skutkového stavu na ktorú sa vzťahuje správna úvaha odporcu. Odporca je kolektívnym a reprezentatívnym orgánom určeným zákonom na vytváranie objektivizovaného úsudku na podobné situácie. Vytváranie úsudku nie je skutkovou okolnosťou, preto nemôže byť nahradené znaleckým dokazovaním tak, ako to žiadal navrhovateľ. Najvyšší súd v zmysle § 245 ods. 2 O.s.p. nezistil, vybočenie obsahového posúdenia z medzí a hľadísk ustanovených v § 20 ods.1 zákona o vysielaní a retransmisii. Súčasne uloženie sankcie považuje za primerané intenzite skutkového stavu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. Navrhovateľ vo veci úspech nemal, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov konania. Odporcovi trov konania nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 21. marca 2007

NAJVYŠŠÍ SÚD Slovenskej republiky - 15 - BRATISLAVA

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Augustiňáková